Nr. 1. Lublin, dnia 12 lutego 1921 r. Rok II.

# DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZTWA LUBELSKIEGO



Cena numeru pojedyńczego wynosi 14 Mk. Dziennik wysyłany będzie po wpłaceniu 140 Mk. na poczet prenumeraty; przedpłatę uiszczać można tylko w drodze Pocztowej Kasy Oszczędnościowej na konto Nr. 100.200. „Dziennik Urzędowy“ przyjmuje ogłoszenia instytucji społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz rządowych i wymienionych instytucji. Opłata za wiersz drobnego pisma jednoszpaltowego lub jego miejsce 7 Mk., za szpaltę 450 Mk., za stronę 900 Mk., za ogłoszenia o zgubionych dokumentach 10 Mk. od osoby i wiersza.

Redakcja i Administracja: Gmach Urzędu Wojewódzkiego Niecała Nr. 14, drzwi 15.

TREŚĆ:

# A.

## 1.

## Obwieszczenie o sądach doraźnych. Min. Spraw Wewn.

Celem zwalczania bandytyzmu i innych przestępstw szczególnie niebezpiecznych dla porządku publicznego, Rada Ministrów na mocy art. 2 Ustawy Sejmowej z dnia 30 czerwca 1919 r. (Dz. Pr. № 55, poz. 341) postanowiła rozporządzeniem z dnia 13 stycznia 1921 r. przedłużyć w okręgach Sądów Apelacyjnych Warszawskiego i Lubelskiego na dalsze sześć miesięcy, zaczynając od dnia 1 lutego 1921 r.

**SĄDY DORAŹNE,**

które wymierzać będą karę śmierci lub ciężkiego więzienia za wymienione niżej przestępstwa, przewidziane w kodeksie karnym tak głównym sprawcom jak i wszystkim wspólnikom przestępstwa.

Śmiercią przez rozstrzelanie będzie karany:

a) kto weźmie udział w zbiorowisku, które dopuści się czynów gwałtownych w szczególności przeciwko sile zbrojnej, przeciwko urządzeniom wojskowym i rządowym, kolejom, telegrafom, telefonom, kasom rządowym lub innym, albo uwolni gwałtem więźniów, albo do gwałtu użyje materjałów lub przyrządów wybuchowych (art. 123 K. K.);

b) kto zbiorowisko takie urządzi lub namówi do jego urządzenia (art. 123 K. K.);

c) kto popełni zabójstwo (art. 453—455 K. K.);

d) kto uszkodzi tor, tabor ruchomy drogi żelaznej, lub znak ostrzegawczy kolejowy, w celu spowodowania rozbicia pociągu, albo nawet bez takiego celu jeśli rozbicie nastąpiło (cz. 3 i 4 art. 558 K. K.);

e) kto przez podpalenie, wybuch lub zatopienie uszkodzi telegraf lub telefon, przeznaczony do użytku publicznego lub rządowego, most, tor lub tabor drogi żelaznej lub znak ostrzegawczy kolejowy (art. 562 K. K.);

f) kto przez podpalenie, wybuch lub zatopienie uszkodzi kościół lub dom modlitwy, pomieszczenie instytucji rządowej lub społecznej, bibljotekę publiczną, muzeum albo inny rządowy lub społeczny zbiór przedmiotów nauki lub sztuki, zamieszkany budynek lub statek, kopalnię lub taki budynek, statek, pomieszczenie lub miejsce, o których winny wiedział, że w nich jest człowiek i życiu jego grozi niebezpieczeństwo (art. 563 K. K.);

g) kto nabędzie lub przysposobi środki do uszkodzenia drogi żelaznej, jej taboru ruchomego lub znaku ostrzegawczego kolejowego celem spowodowania rozbicia się pociągu lub do uszkodzenia przedmiotów wyszczególnionych w punkcie poprzednim (f) albo weźmie udział w stowarzyszeniu mającem za cel takie przestępstwa (art. 563 K. K.);

h) kto nocą w towarzystwie kilku osób uzbrojonych dopuści się kradzieży z zamieszkanych: budynku, statku lub innego pomieszczenia lub z takiego w którym w tym czasie znajdował się człowiek o czem winny wiedział lub z ogrodzonego podwórza budynku zamieszkanego, jeżeli przytem dostał się do pomieszczenia lub podwórza za pomocą włamania (cz. 1 art. 584 K. K.);

i) kto dopuści się kradzieży w bandzie (cz. 2 art. 584 K. K.);

j) kto dopuści się rozboju, czyli za pomocą doprowadzenia do stanu nieprzytomności lub uszkodzenia cielesnego lub gwałtu na osobie lub też groźby karalnej zabierze w celu przywłaszczenia cudze mienie, dokument czy korespondencję (art. 589 K. K.);

k) kto dopuści się wymuszenia czyli za pomocą gwałtu lub groźby karalnej zmusi inną osobę do ustąpienia prawa majątkowego lub zawarcia niekorzystnej umowy majątkowej, będąc przytem uzbrojony albo też działając w bandzie (ust. 3 i 4 cz. II art. 590 K. K.);

Usiłowanie powyższych przestępstw ulega tej samej karze co dokonanie.

Ciężkim więzieniem bezterminowym lub terminowym na czas krótszy od lat ośmiu będzie karany:

l) kto będzie wyrabiał, nabywał, zbywał lub przechowywał materjały lub przyrządy wybuchowe, wiedząc, że przeznaczone są dla dokonania zbrodni (art. 222 K. K.);

ł) kto weźmie udział w bandzie utworzonej w celu uszkodzeń wyszczególnionych w punkcie g) niniejszego obwieszczenia albo w celu kradzieży, rozbojów lub wymuszeń (Ust. 2 i 3, cz. 1, art. 279 K. K.);

m) kto uszkodzi lub będzie usiłował uszkodzić w sposób inny niż to wskazane w punkcie e) niniejszego obwieszczenia telegraf lub telefon, służący do użytku publicznego lub rządowego (art. 556 K. K.);

n) kto uszkodzi w sposób inny niż to wskazane w punkcie e) niniejszego obwieszczenia most służący do użytku powszechnego (art. 557 K. K.);

o) kto uszkodzi tory, tabor ruchomy drogi żelaznej lub znak ostrzegawczy kolejowy o ile wypadek taki nie podpada pod warunki przewidziane w punktach d) lub e) niniejszego obwieszczenia.

Od wyroków sądów doraźnych niema apelacji. Wyrok śmierci wykonany będzie w ciągu 24 godzin po ogłoszeniu.

Przestrzega się wszystkich przed popełnieniem powyższych przestępstw pod groźbą stawienia winnych przed sąd doraźny.

Warszawa, dnia 19 stycznia 1921 r.

Minister
*(—) Skulski.*

## 2.

**Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych** *w przedmiocie zapewnienia bezpieczeństwa Państwa i utrzymania porządku publicznego w okresie od dnia 2/II do dnia 2/V 1921 roku.*

Na podstawie artykułu 1 i 2 ustawy z dnia 25 lipca 1919 roku (Dz. Praw 1919 r. Nr. 61, poz. 364) oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 stycznia 1921 r. (Dz. Ustaw 1921 r. Nr. 12, poz. 66) niniejszem moc obowiązującą Rozporządzeń Ministra Spraw Wewnętrznych, ogłoszonych w numerze 172 Monitora Polskiego 1919 r. oraz wszystkich rozporządzeń, wydanych później na podstawie powyższej ustawy w przedmiocie zapewnienia bezpieczeństwa Państwa, a obowiązujących w poprzednim okresie,

przedłużam na okres czasu od dnia 2 lutego do dnia 2 maja 1921 roku, z tem, że będą obowiązywały w następujących miejscowościach:

1. Miasto Warszawa.

2. W Województwie Warszawskiem na całym obszarze powiatów: Błońskiego, Ciechanowskiego, Gostyńskiego, Grójeckiego, Kutnowskiego, Makowskiego, Płockiego, Rawskiego, Przasnyskiego, Nieszawskiego, Mińsko-Mazowieckiego, Sochaczewskiego, Lipnowskiego, Sierpeckiego i Mławskiego.

3. W Województwie Kieleckiem na całym obszarze powiatów: Będzińskiego, Częstochowskiego, Iłżeckiego, Koneckiego, Opatowskiego, Miechowskiego, Pińczowskiego i Radomskiego.

4. Na całym obszarze Województwa: Łódzkiego, Lubelskiego i Białostockiego.

Warszawa, dnia 31 stycznia 1921 r.

Minister Spraw Wewnętrznych
*(—) Skulski m. p.*

Wojewoda Lubelski L. 133/Pr./4.

Powyższe rozporządzenie podaję do powszechnej wiadomości.

Lublin, dnia 1 lutego 1921 r.

Wojewoda Lubelski
*St. Moskalewski m. p.*

3.

**Rozporządzenie Wojewody Lub.** *w przedmiocie norm maksymalnych odszkodowania za zabite zwierzęta domowe.*

L. 71/VI/1.

Na zasadzie rozporządzenia Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 7 maja 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 39 z dnia 9 maja 1920 r. poz. 237), ustanawiam następujące normy odszkodowań za zwierzęta domowe zabite z polecenia Władz Państwowych lub padłych skutkiem szczepień zarządzonych przez te Władze na terenie Województwa Lubelskiego.

1. Za konie, a mianowicie:
   a) za źrebięta do 1 roku cenę do . . 15,000 mk.
   b) „ „ od 1 roku do 2 lat do 20,000 „
   c) „ „ od 2 do 3 lat do . . 30,000 „
   d) za konie robocze od 3 lat do 8-miu lżejszego typu do . . . 34,000 „
   e) za konie robocze od 3 lat do 8-miu cięższego typu do . . . 40,000 „
   f) za konie starsze, zależne od zdolności użytkowej do . . . . . 30,000 „
   g) normy odszkodowań za materjał hodowlany obojga płci, co do których właściciel wykaże się rodowodem, w wypadkach zasługujących na uwzględnienie, normy odszkodowań mogą być podwyższone do 25%.
   h) za muły do . . . . . . . . 12,000 „
   i) „ osły do . . . . . . . . 8,000 „
2. „ buhaje, krowy, woły do . . 22,000 „
3. „ jałownik od $^1/_2$ roku do . . 10,000 „
4. „ cielęta do $^1/_2$ roku do . . . 5,000 „
5. „ owce, kozy do . . . . . . 2,000 „
6. „ jagnięta, koźlęta do . . . . 1,000 „
7. „ trzodę chlewną i tuczną do . 15,000 „

Na terenie powiatów podlaskich, ustanawiam normy 10% wyższe.

Powyższe normy odszkodowań obowiązują od 1 stycznia 1921 r.

Lublin, dnia 31 grudnia 1920 r.

Wojewoda Lubelski
*St. Moskalewski m. p.*

4.

**Okólnik (807) Wojewody Lub. do wszystkich Panów Przewodniczących Wydziałów Powiatowych Województwa Lubelskiego,** *w przedmiocie polecenia udzielenia Wydziałowi Powiatowemu wskazówek co do wynagrodzeń i warunków pracy pisarzy gminnych i ich pomocników na obszarze b. zaboru rosyjskiego.*

L. 1574/III/1.

Organy miarodajne, dążąc stale do wytworzenia odpowiednich warunków bytu dla pracowników samorządowych, spowodowały między innemi wydanie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 sierpnia 1919 r. w przedmiocie uposażenia pisarzy gminnych i ich pomocników na obszarze b. zaboru rosyjskiego (Monitor Polski z dn. 2 września 1919 r. Nr. 197). W tem rozporządzeniu ustalone zostały zasady, iż: 1) wysokość uposażenia pisarzy gminnych i ich pomocników określa Wydział Powiatowy stosownie do norm, wskazanych w rozporządzeniu; 2) uposażenia te nie mogą być niższe od rzeczonych norm; 3) że w urzędach gminnych winna być zatrudniona ilość pracowników, odpowiednia do zakresu czynności urzędu, oczywiście tem większego, im więcej ludności liczy gmina.

Dnia 22 września 1919 r. Minister Spraw Wewnętrznych wydał okólnik wyjaśniający (Mon. Polski z dnia 25 września 1919 r. Nr. 216), w którym wyraźnie podkreślono, że zarówno normy wynagrodzenia, jak i określenie ilości pracowników urzędu gminnego mają znaczenie granic minimalnych, których przekraczanie w kierunku powiększenia uposażeń i ilości pracowników jest nietylko dopuszczalne, ale w wielu razach wskazane w celu dostosowania warunków pracy w gminie do stopnia drożyzny i rzeczywistej ilości pracy, zależnej w dużej mierze od bardzo znacznego obciążenia pracowników gminnych wykonywaniem zleceń władz państwowych.

Pomimo wyraźnej treści rozporządzenia i okólnika nie ustają skargi do Ministerstwa na to, że Wydziały powiatowe nie liczą się w zależnej mierze z potrzebami pracowników gminnych, i nie uwzględniają konieczności częstej rewizji ustalonych wynagrodzeń w związku z rosnącą drożyzną ani dostosowywania liczby pracowników urzędów gminnych do ilości pracy. Ostatnio podkreślił ten stosunek Wydziałów Powiatowych do omawianych kwestji Zjazd Ogólno-Krajowy delegatów pracowników administracji gminnej w uchwale z dnia 10 lipca 1920 r.

Wobec tych skarg i z uwagi, że rzeczą Wydziałów Powiatowych musi być dla dobra samej sprawy gospodarki gminnej stała troska o wytworzenie dla pracowników gminy warunków bytu i działalności, umożliwiających im normalną i owocną pracę, polecam Panu poddanie rewizji poborów, pobieranych przez pracowników samorządowych i dostosowania tych poborów, w myśl treści i ducha powyższych rozporządzeń, do obecnych warunków życia.

O wydaniu przez Pana w tym względzie zarządzeń proszę zawiadomić mnie do dnia 15.I 1921 r.

Lublin, dnia 27 grudnia 1920 r.

Wojewoda Lubelski
*St. Moskalewski m. p.*

5.

**Okólnik (808) Wojewody Lub. do wszystkich Panów Przewodniczących Wydziałów Powiatowych Województwa Lubelskiego,** *w przedmiocie polecenia wydania zarządzeń w celu wyjaśnienia gminom zakresu ich obowiązków w sprawie opału dla szkół i nauczycieli.*

L. 1607/III/1.

Do Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego nadchodzą stale liczne skargi ze strony inspektorów szkolnych, że szkoły powszechne odczuwają dotkliwy brak opału wskutek opieszałości gmin, które nie dają ani robotników do wyrębu drzewa, ani podwód do dostarczania drzewa opałowego do szkół. Taki stosunek gmin do sprawy szkolnej odbija się ujemnie na nauce dzieci i jest przeciwny artykułowi 20 Przepisów Tymczasowych o szkołach elementarnych według którego opał dla szkoły i nauczycieli należy do wydatków rzeczowych, ponoszonych wyłącznie przez gminę. Z przepisu tego wynika niewątpliwie, że gmina jest obowiązana **własnemi środkami** dostarczyć gotowego t. j. wyrąbanego drzewa **do miejsca, gdzie znajduje się szkoła i mieszkanie nauczyciela.**

Z uwagi na powołany powyżej art. 20 przepisów tymczasowych o szkołach elementarnych (Dz. Urz. Dep. W. R. i O. P. Nr. 1 z 1917 r.) oraz na art. 8 ustawy z 27/V 19 r. o ustaleniu wynagrodzenia nauczycieli szkół powszechnych (Dz. Pr. Nr. 44 poz 311), taki stosunek gmin do spraw szkolnych świadczy, z jednej strony, o lekceważeniu przez gminy swych obowiązków,—z drugiej strony, ze względu na istnienie okólników M. Spr. Wewn. z dnia 24/III 19 r. (Dz. Urz. M. S. Wewn. Nr. 18 poz. 213) i z dn. 9/VII 19 r. (Dz. Urz. Min. Spr. Wewn. Nr. 41 poz. 546), traktujących o zadośćuczynieniu temu obowiązkowi,—upoważnia mnie również do postawienia i Panom zarzutu lekceważenia tej tak nader ważnej sprawy.

W celu usunięcia tej anomalji, paraliżującej normalne funkcjonowanie szkół powszechnych, polecam Panu niezwłocznie, pod osobistą odpowiedzialnością, przedsięwziąć najenergiczniejsze środki, zmierzające do należytego spełnienia przez gminy obowiązków w zakresie dostarczenia opału dla szkół i nauczycieli.

Jednocześnie dodaję, że załatwienie przez Panów ych spraw będzie jaknajskrupulatniej badane przez Urząd Wojewódzki i w żadnym wypadku nie uznam sprawy za właściwie załatwioną, jeżeli przy jednoczesnym wysłaniu przez Panów do podległych gmin odnośnych poleceń, nie będę widział dopilnowania ze strony Panów należytego wypełnienia tych poleceń przez gminy.

W sprawie wyłuszczonej w niniejszym rozporządzeniu proszę dnia 30 każdego miesiąca przedkładać mi specjalne sprawozdanie.

Lublin, dnia 27 grudnia 1920 r.

Wojewoda Lubelski
*St. Moskalewski m. p.*

6.

**Okólnik (31) Wojewody Lubelskiego do wszystkich PP. Przewodniczących Wydz. Pow. oraz Panów Prezydentów miast: Lublina i Siedlec,** *w przedmiocie bezpośredniego korespondowania Wydziałów Powiatowych i magistratów miast z władzami centralnemi.*

L. 133/III/1.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zauważyło, że Wydziały Powiatowe i Magistraty miast korespondują w różnych sprawach z władzami centralnemi z pominięciem Urzędu Wojewódzkiego. Stan tego rodzaju nie może być nadal utrzymany, ponieważ Wojewoda, który ma powierzony bezpośredni nadzór nad Wydziałami powiatowemi i magistratami miast, winien być dokładnie poinformowany o wszystkich sprawach, dotyczących tych instytucji samorządowych, wobec czego żadna z tych spraw bez względu na to, do kompetencji której władzy centralnej należy, nie powinna być załatwiona bez wiedzy Wojewody.

Celem zapobieżenia w przyszłości bezpośredniemu znoszeniu się wydziałów powiatowych i magistratów miast z władzami centralnemi oraz celem zapewnienia Wojewodom wglądu w całokształt spraw instytucji samorządowych, będzie Ministerstwo Spraw Wewnętrznych przesyłać sprawy, skierowane przez wspomniane instytucje samorządowe bezpośrednio do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, PP. Wojewodom do dalszego zarządzenia.

Równocześnie odnosi się Ministerstwo Spraw Wewnętrznych do tych Ministerstw, których organa są zespolone w myśl Ustawy z dn. 2 sierpnia 1919 r. Dz. Ust. Nr. 65, poz. 395, z władzami administracyjnemi II instancji, prosząc aby stosowały wyżej przedstawiony tryb postępowania w wypadkach bezpośredniego korespondowania z nimi instytucji samorządowej. Zarazem interwenjuje Ministerstwo Spraw Wewnętrznych u innych ministerstw i władz centralnych, aby korespondencję, nadsyłaną im bezpośrednio przez Wydziały Powiatowe i Magistraty miast, skierowywały do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych celem zastosowania właściwego trybu postępowania. Jak więc stosownie do okólnika Min. S. W. z dnia 3/II 1919 r. S. IX 10. (Zbiór okólników M. S. W. Tom I poz. 201), przed powstaniem Województw, gminy wiejskie i miasta niewydzielone z powiatów nie mogły się zwracać bezpośrednio do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, pomijając urzędy powiatowe, tak obecnie nie

mogą Wydziały Powiatowe i miasta wydzielone pomijać Urzędu Wojewódzkiego.

Ze względu na opóźnienie załatwienia spraw, jakieby miało miejsce w wypadkach bezpośredniego korespondowania tych instytucji z władzami centralnemi, zechcą Panowie stosować wskazany powyżej tryb postępowania przy przedkładaniu korespondencji.

Lublin, dn. 23 stycznia 1921 r.

Za Wojewodę Lubelskiego
*Dr. Slęk m. p.*

7.

**Okólnik (849) Woj. Lub. do wszystkich Panów Starostów Województwa Lubelskiego,** *w przedmiocie zaprowadzenia ksiąg uchwał wioskowych oraz sporządzania tychże uchwał.*

L. 1640/III/1.

W związku z Ustawą o likwidacji serwitutów z dnia 7/V 1920 r. (Dz. Ust. Nr. 42, poz. 249), oraz Rozporządzeniem Pana Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego w przedmiocie wykonania tejże Ustawy (Dz. Ustaw Nr. 57, poz. 354) polecam Panom zwrócić uwagę by w każdej wiosce w myśl art. 275 Ust. Sam. Gm. (Zbiór Praw. t. II wyd. 1892 r. Ustawy Zarządu Gub. Kr. Pol. Rozdział V) prowadzone były księgi uchwał wioskowych, oraz aby Urzędy Gminne sporządzały uchwały zebrań posiadaczy gospodarstw, korzystających z praw do serwitutów zgodnie z art. 2-4 wskazanego rozporządzenia P. Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego według wzorów przesłanych Komisarzom Ziemskim przy okólniku Głównego Urzędu Ziemskiego Nr. 155.

Dla omówienia szczegółów i nadania wskazanym uchwałom należytej formy zechcą Panowie porozumieć się z odnośnym Komisarzem Ziemskim.

Lublin, dn. 27 stycznia 1921 r.

Za Wojewodę Lubelskiego
*Dr. Slęk m. p.*

8.

**Okólnik (32) Wojewody Lubelskiego do wszystkich Panów Przewodniczących Wydziałów Powiatowych Województwa Lubelskiego, oraz do Panów Prezydentów miast: Lublina i Siedlec,** *w przedmiocie ilości przedkładanych władzy nadzorczej egzemplarzy uchwał finansowych organów samorządowych.*

L. 176/VI/1.

Zechcą Panowie przedkładać władzy nadzorczej uchwały finansowe organów samorządowych nadal w trzech egzemplarzach, z których jeden pozostanie w aktach pierwszej instancji t. j. Województwa, dwa zaś egzemplarze, łącznie z opinją Województwa, będą przesyłane do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Zarządzenie to ma na celu przyśpieszenie wydawania decyzji, przy zatwierdzaniu tych uchwał, przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, działające w dziedzinie skarbowości komunalnej w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu, które również przechowuje odpisy uchwał i statutów.

Lublin, dn. 27 stycznia 1921 r.

Za Wojewodę Lubelskiego
*Dr. Slęk m. p.*

9.

**Okólnik (829) Wojewody Lubelskiego do wszystkich Panów Starostów Województwa Lubelskiego i Komisarza Rządu i Aprowizacyjnego m. Lublina,** *w przedmiocie sprzedaży mieszaniny ropy naftowej i benzyny.*

L. 2746/V/1.

Zdarzają się wypadki, że w niektórych powiatach sprzedaje się mieszaninę ropy naftowej i benzyny, jako naftę. Jest to niedopuszczalne między innemi i ze względu na bezpieczeństwo ludności, gdyż częstokroć, przy spalaniu tej mieszaniny w lampach, następują wybuchy, które są przyczyną pożarów. Wobec tego należy zwracać uwagę na podobne wypadki sprzedaży i bezwględnie rekwirować mieszaninę ropy naftowej i benzyny, sprzedawanej jako naftę.

Lublin, dn. 4 stycznia 1921 r.

Wojewoda Lubelski
*w. z. Dr. Slęk m. p.*

10.

**Okólnik Wojewody Lubelskiego do Panów Starostów Województwa Lubelskiego, Komisarzy Rządu i Aprowizacji na miasto Lublin,** *w przedmiocie zniesienia sekwestru łoju i kontygentu mydła.*

L. 522/V/1.

Zgodnie z rozporządzeniem Ministerstwa Aprowizacji Nr. 8518 z dnia 28 grudnia r. u. i 9087 Rf. V z dnia 18 stycznia r. b., w sprawie zniesienia sekwestru łoju i dostaw kontyngentu mydła, Urząd Wojewódzki zarządza co następuje:

ŁÓJ.

1. Sekwestr i ograniczenia co do obrotu łojem znosi się. Rozporządzenie Pana Ministra Aprowizacji z dnia 31 grudnia 1918 roku o zajęciu (sekwestrze) i skupie łoju, zostaje uchylone, zakup i przewóz łoju ograniczeniom nie podlega.

KONTYNGENT.

2. a) Zobowiązania fabryk mydła o dostarczaniu dla Ministerstwa Aprowizacji określonych ilości mydła po cenach wyznaczonych znosi się.

b) Kontyngenty mydła zaległe do dnia 31 grudnia r. u. włącznie, winny być bezwarunkowo ściągnięte.

SUROWIEC PRZY WYROBIE MYDŁA.

3. Handel i obrót pomocniczemi surowcami przy wyrobie mydła (soda kaustyczna, amonjakalna, kalafonja, żywica) nie podlega żadnym ograniczeniom.

MYDŁO.

4. a) Mydło winno być wyrabiane w fabrykach legalnie uruchomionych, gatunek jego określa rozporządzenie Ministerstwa Aprowizacji z dnia 5/X 1919 r. ogłoszone przez Urząd Walki z Lichwą i Spekulacją.

b) Mydło produkowane dla handlu — i gat. tak zwane jądrowe, winno zawierać 65% tłuszczów w czem maksimum 25 olejów roślinnych i żywicy łącznie. — Mydło II-go gatunku może być produkowane, gdy wprost z wytwórni dostaje się do rąk konsumenta (władze wojskowe, szpitale, instytucje Komunalne i Dobroczynne, Kooperatywy), mydło takie w wolnym obrocie być nie może i handel nim tępić należy. Na wyrób mydła II-go gatunku potrzebne jest zezwolenie p. Starosty względnie Komisarza Aprowizacyjnego.

MYDŁO SZARE.

c) Wyrób mydła szarego ze względu na szerzące się epidemję należy popierać, winno ono zawierać około 40% tłuszczu.

MYDŁO TOALETOWE.

d) Mydło toaletowe winno zawierać conajmniej 65% tłuszczu.

PRZEWÓZ MYDŁA.

5. Przewóz mydła w ilościach do 5 kg. nie podlega ograniczeniom, od 5 do 100 kg. może odbywać się na podstawie zezwoleń Panów Starostów względnie pp. Komisarzy Aprowizacyjnych przy Magistratach. Powyżej 100 kg. na podstawie zezwoleń, względnie listów przewozowych Ministerstwa Aprowizacji, wydawanych przez Urząd Wojewódzki.

Rozporządzenie powyższe obowiązuje od dnia 1 stycznia 1921 roku aż do odwołania. Odbiór okólnika należy potwierdzić do dnia 20 lutego 1921 r.

Lublin, dn. 27 stycznia 1921 r.

Wojewoda Lubelski
*w. z. Sekutowicz m. p.*

---

11.

## Wykaz ważniejszych dla Województwa Lubelskiego Ustaw i Rozporządzeń ogłoszonych

**a) w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej od dnia 20 grudnia 1920 do dnia 15 stycznia 1921 r.**

*Nr. 115 z 20 grudnia 1920 r.*

739. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 18 października 1920 r. w przedmiocie statystyki stanu zatrudnienia w przemyśle.

764. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 6 grudnia 1920 r. w przedmiocie przekazania Ministrowi Aprowizacji prawa do wydawania rozporządzeń w zakresie regulacji i ograniczenia przewozu ziemiopłodów i ich przetworów w obrocie pozakontyngentowym.

766. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 10 grudnia 1920 r. w przedmiocie ustanowienia komunikacji tranzytowej przez Górny Śląsk z Polski do Polski oraz z Górnego Śląska przez Polskę do Prus Wschodnich, jak również komunikacji sąsiedzkiej pomiędzy Polską a Górnym Śląskiem.

*Nr. 116 z dnia 21 grudnia 1920 r.*

767. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 29 listopada 1920 r. w przedmiocie taksy aptekarskiej.

*Nr. 117 z dnia 23 grudnia 1920 r.*

770. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 16-go grudnia 1920 roku w sprawie zmiany rozporządzenia o dodatku drożyźnianym do płacy zasadniczej funkcjonarjuszów państwowych.

772. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 26 listopada 1920 r. w przedmiocie ustanowienia cen drzewa opałowego, zajętego i przygotowanego w lasach prywatnych, na okres zimowy 1920/21.

777. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 16 grudnia 1920 r. w przedmiocie zatwierdzenia cennika skór gotowych surowcowych.

*Nr. 118 z dnia 23 grudnia 1920 r.*

779. Ustawa z dnia 9 grudnia 1920 r. w sprawie uchylenia dekretu w przedmiocie sekwestru skór i garbników.

781. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 15 listopada 1920 r. w przedmiocie zmian w spisie wyższych zakładów naukowych, których ukończenie daje prawo do dodatku za studja wyższe do zasadniczej płacy funkcjonarjuszów państwowych.

782. Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej wydane w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości z dnia 4 grudnia 1920 r. w przedmiocie załatwiania zatargów zbiorowych pomiędzy pracodawcami a pracownikami rolnymi.

784. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 17 grudnia 1920 r. w przedmiocie taksy aptekarskiej.

*Nr. 1 z dnia 5 stycznia 1921 r.*

2. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 18 grudnia 1920 r. o opłatach za czynności Urzędów Miar.

*Nr. 4 z dnia 12 stycznia 1921 r.*

16. Ustawa z dnia 17 grudnia 1920 r. w przedmiocie udzielania gwarancji Skarbu Państwa do sumy 200,000,000 marek za ulgowe pożyczki dla drobnych przemysłowców, rzemieślników, oraz ich organizacji wytwórczych.

17. Ustawa z dnia 17 grudnia 1920 r. o przejęciu na własność Państwa ziemi w niektórych powiatach Rzeczypospolitej Polskiej.

18. Ustawa z dnia 17 grudnia 1920 r. o nadanie ziemi żołnierzom wojska Polskiego.

19. Ustawa z dnia 18 grudnia 1920 r. o ochronie lokatorów.

*Nr. 5 z dnia 12 stycznia 1921 r.*

21. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 29 listopada 1920 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie przejęcia przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu Urzędów probierczych na obszarze b. zaboru austryjackiego oraz zmiany przepisów probierczych, obowiązujących na tym obszarze.

23. Rozporządzenie Ministra Spraw Wojskowych z dnia 4 grudnia 1920 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu, Ministrem Spraw Wewnętrznych i Ministrem b. Dzielnicy Pruskiej w przedmiocie częściowej zmiany rozporządzenia wykonawczego Ministra Spraw Wojskowych w porozumieniu z tymiż Ministrami do rozporządzenia Rady Obrony Państwa z dnia 20 lipca 1920 r. o zasiłkach wojskowych dla rodzin osób pełniących służbę w Wojsku Polskiem z poboru i ochotniczo.

26. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 20 grudnia 1920 r. w przedmiocie ustalenia wysokości djet, wynagrodzenia rozjazdowego oraz zwrotu kosztów podróży funkcjonarjuszów państwowych.

28. Rozporządzenie Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do Walki z epidemjami w przedmiocie przymusowego szczepienia ochronnego przeciw cholerze i tyfusowi brzusznemu.

*Nr. 6 z dnia 15 stycznia 1921 r.*

31. Ustawa z dnia 10 grudnia 1920 r. o dostarczaniu środków przewozowych do budowy i utrzymania dróg publicznych i mostów.

32. Ustawa z dnia 10 grudnia 1920 r. o budowie i utrzymaniu dróg publicznych w Rzeczypospolitej Polskiej.

*Nr. 8 z dnia 15 stycznia 1921 r.*

35. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 11 stycznia 1921 roku o podwyższeniu dodatku drożyźnianego do płacy zasadniczej funkcjonarjuszów państwowych.

**b) w Monitorze Polskim od dnia 21 grudnia 1920 r. do dnia 17 stycznia 1921 roku.**

*Nr. 289 z dnia 21 grudnia 1920 r.*

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 4 grudnia 1920 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości, w przedmiocie załatwiania zatargów zbiorowych pomiędzy pracodawcami a pracownikami rolnymi.

*Nr. 290 z dnia 22 grudnia 1920 r.*

Rozporządzenie Kierownika Ministerstwa Zdrowia Publicznego z dnia 30 listopada 1920 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych i Ministrem Skarbu w przedmiocie zatwierdzenia regulaminu do komisji walki z alkoholizmem.

*Nr. 293 z dnia 27 grudnia 1920 r.*

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych i Ministra Spraw Wojskowych z dnia 26 listopada 1920 w przedmiocie nadzoru sanitarno-weterenyrajnego na linji kordonu, ustanowionego przez Ministerstwo Spraw Wojskowych.

*Nr. 8 z dnia 12 stycznia 1921 r.*

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 14 grudnia 1920 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu, Ministrem Robót Publicznych, Ministrem Aprowizacji i Ministrem b. dzielnicy pruskiej w przedmiocie zwolnienia właścicieli drobnych parcel leśnych od obowiązku dostarczania drzewa na cele odbudowy, oraz opałowe potrzeby ludności.

*Nr. 14 z dnia 19 stycznia 1921 r.*

Rozporządzenie Prezydenta Ministrów i Ministra Spraw Zagranicznych z dnia 17 stycznia 1921 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych, Ministrem Spraw Wewnętrznych i Prezesem Głównego Urzędu Likwidacyjnego w przedmiocie rejestracji szkód materjalnych, wyrządzonych w niewoli niemieckiej jeńcom Polakom z byłej armji rosyjskiej w czasie wojny 1914—1919 r.

*Nr. 12 z dnia 17 stycznia 1921 r.*

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 15 stycznia 1921 r. w przedmiocie wywłaszczeń nieruchomości, dokonanych przez b. władze okupacyjne, na użytek dróg komunikacyjnych.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 10 stycznia 1921 r. w przedmiocie przedłużenia mocy prawnej patentów na wynalazki, ochrony wzorów rysunkowych i modeli oraz ochrony znaków towarowych, zgłaszanych na zasadzie poprzednio obowiązujących ustaw.

**c) w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.**

*Nr. 14 z dnia 20 grudnia 1920 r.*

367. Okólnik (348) Min. Spr. Wewn. z d. 27 października 1920 do Wojewodów w sprawie ograniczenia zapomóg, subsydjów i stypendjów.

368. Okólnik (372) Min. Spraw Wewn. z dnia 29 października 1920 do wszystkich Wojewodów w sprawie opinjowania przez Województwo projektów statutu podatków komunalnych.

369. Okólnik (375) Min. Spraw Wewn. z dnia 4 listopada 1920 r. do wszystkich Wojewodów, w sprawie przyjmowania wpłat i dokonywania wypłat przez Centralną Kasę Państwową i Kasy Skarbowe na terenie b. Kongresówki.

370. Okólnik (376) Min. Spraw Wewn. z dnia 2 listopada 1920 r. do wszystkich Wojewodów w sprawie uposażenia Starostów.

371. Okólnik (377) Min. Spraw Wewn. z dnia 4 listopada 1920 r. do wszystkich Wojewodów w sprawie sprostowania Okólnika Nr. 364.

372. Okólnik (379) Min. Spraw Wewn. z dnia 10 listopada 1920 r. do wszystkich Wojewodów w sprawie sposobu głosowania przy wyborach członków Wydziału Powiatowego.

373. Okólnik (391) Min. Spraw Wewn. z dnia 15 listopada 1920 r. do wszystkich Wojewodów w sprawie nadsyłania danych przy wystąpieniach o zatwierdzenie uchwał Rad miejskich w sprawie zaciągania pożyczki.

374. Okólnik (382) Min. Spraw Wewn. z dnia 15 listopada 1920 r. do wszystkich Wojewodów w sprawie wymierzania podatków komunalnych od wodnych przestrzeni zarybionych.

375. Okolnik (383) Min. Spraw Wewn. z dnia 13 listopada 1920 r. do wszystkich Wojewodów w sprawie djet urzędników, wzywanych do sądów wojskowych w charakterze rzeczoznawców lub konwojowych.

376. Okólnik (384) Min. Spraw Wewn. z dnia 13 listopada 1920 r. do Wojewodów w sprawie dowodów ukończenia studjów wyższych.

377. Okólnik (386) Min. Spraw Wewn. z dnia 18 listopoda 1920 r. do wszystkich Wojewodów w sprawie podwyższenia uzupełnienia djet.

378. Okólnik (387) Min. Spraw Wewn. z dnia 18 listopada 1920 r. do wszystkich Wojewodów w sprawie uregulowania poborów szoferów.

379. Okólnik (391) Min. Spraw Wewn. z dnia 29 listopada 1920 r. do wszystkich Wojewodów w sprawie kosztów podróży i djet lekarzy weterynarji. Zmiana okólnika Nr. 891.

380. Okólnik (393) Min. Spraw Wewn. z dnia 4 grudnia 1920 r. do Wojewodów w sprawie interwencji władz niższych instancji Ministerstwa Skarbu.

# B.

12.

## Zjazd Sekretarzy pow. związków komunalnych i Inspektorów Samorządu gminnego Wojew. Lubelskiego.

W dniu 8 i 9 stycznia b. r. obradował w Lublinie w gmachu Urzędu Wojewódzkiego Zjazd Sekretarzy pow. związków komunalnych i inspektorów Samorządu gminnego Województwa Lubelskiego.

W obradach przyjmowali udział: Wojewoda Lubelski St. Moskalewski jako przewodniczący, Wiceminister Dunikowski, Szef Sekcji Samorządowej Ministerstwa Bek, zastępca Szefa Sekcji samorządowej Kurzyna, Inspektor Administracyjny Brzeziński, ze strony Urzędu Wojewódzkiego Naczelnik Departamentu Samorządowego Szaynowski, oraz referenci Departamentu Samorządowego.

Obrady zagaił P. Wojewoda, dziękując przedstawicielom M. S. W. za udział w zjeździe, a następ-

nie w przemówieniu podkreślił znaczenie Zjazdu, *jako pierwszego w Polsce, na którym będą rozstrzygane ważne i pilne sprawy z udoskonaleniem samorządu związane.* Mówił o zadaniach pracy sekretarza i inspektora nietylko jako urzędnika, ale jako działacza społecznego.

Szef Sekcji M. S. W. Bek powitał Zjazd w imieniu Ministerstwa, dalej zapoznał zebranych z istotą i celem samorządu wogóle, a w szczególności na gruncie polskim, gdzie powinien rozbudzać i kształtować wszelką inicjatywę w kierunku pracy społecznej, powierzając jej wykonanie społeczeństwu.

Przedstawiciel Ministerstwa zapewnił o nader przychylnem stanowisku rządu wobec samorządu.

W związku z wiadomością o tem, że rząd opracowuje szereg nowych ustaw, które ma wydać po uchwaleniu konstytucji i unifikacji dzielnic Polski, zaznaczył, że wobec zamiaru Ministerstwa poddania tych ustaw opinji Sejmików już teraz należy omówić istniejące braki i uzupełnić tymczasowe ustawy.

Ważną była zapowiedź, że powiatowe Kasy oszczędności, ogniskujące gminne Kasy pożyczkowe, znajdą oparcie w Banku komunalnym.

Po przemówieniu p. Szefa Sekcji Samorządowej Kierownik Oddziału Samorządu Powiatowego p. Józef Spielrein naszkicował rys historyczny rozwoju samorządu w Polsce, przy czem podał w szczególności genezę i ewolucję sejmików dawnej Rzeczypospolitej Polskiej oraz z czasów porozbiorowych ustrój samorządowy w Księstwie Warszawskiem i Królestwie Kongresowem; następnie, przechodząc do wydarzeń doby ostatniej od czasu reform w Rosji po rewolucji 1905 r., przedstawił zabiegi społeczeństwa polskiego około uzyskania praw samorządowych i wreszcie, scharakteryzowawszy pokrótce samorząd, nadany przez okupantów, przeszedł do ustroju samorządowego, obecnie obowiązującego w b. zaborze rosyjskim.

Nawiązując do obrazowego przedstawienia zadań samorządu przez p. Szefa Sekcji Samorządowej, referent podniósł, że Związek komunalny jest osobą publiczno-prawną, że zakres działania jego oraz sposoby uzyskiwania funduszów na zaspokojenie potrzeb komunalnych są określone ustawowo i że przeto, dążąc do rozwinięcia jaknajszerszej inicjatywy, zmierzającej do rozwoju kulturalnego gminy, nie należy przy załatwianiu spraw samorządowych zapominać o przepisach prawnych, obowiązujących pod względem formalnym. Nieścisłe stosowanie tych przepisów nietylko powoduje zbędną korespondencję między pierwszą a drugą instancją ale nadto hamuje działalność Związków komunalnych, wskutek uzasadnionego zaczepiania przez osoby zainteresowane prawnych podstaw, zarządzeń organów samorządowych zwłaszcza w dziedzinie podatkowej. Następnie referent wskazał na te uchybienia, które w urzędowaniu najczęściej się powtarzały.

Kierownik Oddziału Samorządu miejskiego p. Wiszniewski wskazywał przyczyny złego stanu gospodarki miast, na co prócz warunków historycznych wpłynęły, zdaniem referenta, także mały procent w obecnym składzie ciał samorządowych inteligencji, oraz czynników fachowych i gospodarczych, a przedewszystkiem braki w obowiązujących przepisach o skarbowości gmin miejskich.

Wobec niewielkiego wpływu na gospodarkę miejską ze strony organów nadzorczych Wydziału powiatowego referent podkreślił rolę inspektorów samorządowych, jako znawców stosunków gospodarczych, którzy występując w charakterze instruktorów winni dążyć w pierwszym rzędzie do wprowadzenia prawidłowej rachunkowości w gminach, racjonalnego rozkładu czynności w magistracie, należytego postawienia przedsiębiorstw gminnych oraz do powołania stałej kontroli z pośród rady nad działalnością magistratu.

Kierownik Oddziału Samorządu gminnego p. Ludwik Osiecki w referacie swoim podkreślił doniosły wpływ gminy wiejskiej na właściwe ukształtowanie się stosunków gospodarczo-kulturalnych kraju. Wskazując na braki, wynikające z niedostatecznego wykształcenia wewnętrznej organizacji prawnej gminy wiejskiej, jako związku opartego na zasadach prawa publicznego oraz na niski poziom intelektualny organów, reprezentujących gminę, referent poruszył podjęte reformy zdążające do zreorganizowania gminy wiejskiej, udział w tym organów nadzorczych i inspektora samorządu gminnego.

Nad każdym z referatów rozwija się dyskusja, która osiągnęła wysoki poziom i zakończona została przyjęciem szeregu następujących wniosków:

1) W dziedzinie samorządu powiatowego:

a) obecna konstrukcja Sejmików ze względu na swoją jednolitość członków jest szkodliwą dla rozwoju pow. samorządu. Nowa ustawa o organizacji samorządu powiatowego powinna być tak skonstruowaną, aby zapewniła udział w Sejmikach przedstawicielom handlu, kooperatyw, inteligencji zawodowej, robotników miast i rolnictwa. Mandat członka ma trwać trzy lata. Gdyby to nie było możliwem Zjazd wypowiada się za wyborami powszechnymi do Sejmików.

b) Zjazd wyraża życzenie, aby w nowej ordynacji wyborczej do Sejmików powiatowych było nadal utrzymane stanowisko przewodniczącego Zarządu (Starosty), którego funkcje ograniczało by się do straży interesów Państwa, a natomiast organem odpowiedzialnym przed Sejmikiem za wykonanie uchwał był wybierany przez Sejmik Kierownik biura.

c) Zjazd zwraca się do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z prośbą o uzupełnienie par. 1 Instrukcji dla inspektorów Sam. Gm. słowami—: „i zwalnianiu przez Wojewodę".

2) W dziedzinie samorządu miejskiego:

a) Zjazd uznaje konieczność wprowadzenia do ustawodawstwa o samorządzie miejskim postanowienia, upoważniającego władze nadzorcze do powołania na kierownika miasta delegata władzy nadzorczej wówczas, gdy okaże się na miejscu brak osoby do sprawowania zarządu miasta odpowiedniej lub zajdą inne okoliczności powołania takiego delegata uzasadniające.

b) Zjazd uchwala w stosunku do gmin miejskich przeprowadzać częste lustracje gospodarki miejskiej przez spowodowanie cofnięcia okólnika Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. 448/19.

Należy stworzyć stałe kursy dla pracowników komunalnych.

c) Ordynacja wyborcza do Rad Miejskich powinna być w ten sposób skonstruowaną aby zapewniała wybór do Rady Miejskiej przedstawicieli interesów gospodarczych.

d) Zjazd uznaje, że Sekretarze i kasjerzy miejscy muszą posiadać kwalifikacje przez władze nadzorcze

ustanowione. Bez takich kwalifikacji kandydaci na powyższe posady nie mogą być przyjmowani.

3) W dziedzinie samorządu gminnego:

a) Zjazd wyraża opinję, że na wszystkich zebraniach gminnych powinien bywać zawsze wrazie możności inspektor samorządu gminnego.

b) Dla racjonalnego rozwoju gminnego należy dążyć do zniesienia zgromadzeń gminnych, atrybucje tychże przekazać radom gminnym obieranym przez wszechstanowe zgromadzenia wnioskowe w stosunku do liczby mieszkańców wioski. O ile liczba wyborców pewnej wioski nie dochodzi do pewnego minimum, należy łączyć ją z innemi w okręg wyborczy,

c) w sprawie ustroju finansowego gmin wiejskich, Zjazd wyraża opinję, że obowiązujący obecnie ustrój finansowy gmin wiejskich jest zbyt przestarzały, nie odpowiada obecnym warunkom i tamuje wszelką racjonalną gospodarkę gminną. Wobec tego Zjazd zwraca się do sfer miarodajnych z prośbą o wprowadzenie w skarbowości gmin wiejskich reform opartych na nowoczesnych systemach finansowych (podatkowych).

d) Zjazd wypowiada się za przywróceniem prawa ściągania zaległych pożyczek gminnych kas pożyczkowych drogą administracyjną przez wójtów gmin

e) Zjazd wypowiada się, że celem podniesienia szkolnictwa elementarnego, należy zmienić w tym kierunku ustawę, aby Rada szkolna okręgowa i dozory szkolne były zastąpione „Sejmikową Komisją Oświatową" i gminnemi Komisjami oświatowemi.

f) Zjazd wyraża opinję, że kandydatów na wójtów gminnych winien obowiązywać wyższy cenzus naukowy, np. ukończenie szkoły powszechnej,

że sprawa nadzoru nad wójtem ze strony Wydziału powiatowego i Starosty nie jest w przepisach obecnych należycie ściśle rozgraniczoną i że Wydział powiatowy winien mieć bezpośrednio ustawą zapewniony wpływ opinjodawczy na zatwierdzenie urzędników gminnych,

że dzisiejszy wymiar kary za przekroczenia służbowe przysługujące Wydz. pow. i wójtowi należy odpowiednio zwiększyć.

g) Zjazd wyraża opinję, że art. 7 Dekretu o utworzeniu rad gminnych winien być uzupełniony w sposób następujący:

W wypadkach kiedy pisarz jest nieudolny, opieszały, lub działa na szkodę gminy, Wydział powiatowy po bezskutecznym wezwaniu rady gminnej o zwolnienie pisarza, może sam zwolnić pisarza z urzędu.

Pisarzowi ewentualnie Radzie gminnej przysługuje prawo odwołania się do drugiej instancji.

h) Zjazd wyraża opinję aby poszczególne Wydziały powiatowe zainicjowały tygodniowe perjodyczne kursy dla pisarzy gminnych,

i) Zjazd wyraża opinję, aby biurowość gmin została ujednostajniona,

j) Zjazd uważa za pożądane utworzenie przy Urz. Wojew. względnie Ministerstwie kursów pisarzy gminnych i przyjmowanie na stanowiska pisarzy tylko kandydatów po ukończeniu tychże kursów.

13.

## Zjazd Starostów Województwa Lubelskiego.

W dn. 14, 15 i 16 stycznia b. r. odbył się w Lublinie pod przewodnictwem Pana Wojewody Lubelskiego II-gi Zjazd Starostów Województwa Lubelskiego.

W zjeździe wzięli udział Starostowie 19-tu powiatów Województwa, Komisarz Rządu m. Lublina, Naczelnicy Departamentów oraz Referenci Urzędu Wojewódzkiego. Na zjeździe byli z ramienia Min. Spraw Wewn. obecni: p. Wice-Minister Dunikowski oraz Insp. Administracyjny Brzeziński.

Zjazd miał charakter sprawozdawczy: wysłuchano sprawozdań p. p. Starostów, którzy przedstawili stan i potrzeby swych powiatów, oraz referatów Naczelników poszczególnych Departamentów i Kierowników Oddziałów Urzędu Wojewódzkiego, odzwierciadlających całokształt działalności administracji na terenie Województwa Lubelskiego.

I. W sytuacji politycznej i społecznej na całym terenie Województwa Lubelskiego zauważyć się daje w nastrojach ludności polskiej i niepolskiej znaczny postęp w kierunku ciążenia ku państwowości polskiej. Podczas inwazji bolszewickiej jedynie w powiatach radzyńskim, łukowskim i sokołowskim zdarzyły się wypadki udziału służby folwarcznej w organizacjach bolszewickich. Działalność partji komunistycznej przejawia się obecnie bardzo słabo.

Stan bezpieczeństwa publicznego jest zadawalniający, co objaśnić należy polepszeniem się stosunku ludności do organów policyjnych. Przestępczość ogółem zmniejsza się. Istniejące dotąd braki w stanie Bezpieczeństwa Publicznego wynikają z pewnych wadliwości organów i organizacji służby bezpieczeństwa, które były omawiane szczegółowo.

Ruch emigracyjny wśród ludności żydowskiej osłabł, wzrosła natomiast reemigracja ludności rusińskiej w powiatach wschodnich. Stan prasy na terenie Województwa znacznie się pogorszył. Przestał wychodzić cały szereg pism prowincjonalnych, zwłaszcza sejmikowych.

II. Ludność Województwa w roku zeszłym znajdowała się w dość trudnych warunkach aprowizacyjnych. Stan ten został spowodowany częściowo nieurodzajem, którego przyczyną były warunki atmosferyczne oraz brak inwentarza i nawozów sztucznych i zmniejszeniem się produkcji w Województwie, która spadła do 55% przedwojennej. W lepszych warunkach pod tym względem znajdowały się powiaty: Tomaszowski, Hrubieszowski i część Zamojskiego.

Kontygent dotąd został jedynie częściowo ściągnięty. Zasługuje na uwagę, że dwa powiaty: Lubelski i Krasnostawski dostarczyływiększą ilość kontyngentu niż pozostałe powiaty. Niedostarczony kontyngent ściąga się przy pomocy wojska i policji.

Ceny na artykuły pierwszej potrzeby stale wzrastają. Powodem wzrostu cen jest brak tych artykułów na rynku, spekulacja oraz to, że producenci posiadając znaczne zapasy gotówki, nie odczuwają potrzeby sprzedaży swych produktów i bydła.

Pan Wojewoda podał do wiadomości Zjazdu projekt Rady Ministrów skupu zboża podług cen rynkowych za pomocą premji: spirytusu i cukru, wyjaśniając konieczność powyższej akcji ze względów ogól-

no-państwowych, by przetrwać obecny okres krytyczny, aż nadejdzie zboże z zagranicy.

III. W porównaniu z rokiem ubiegłym ilość odłogów nieco zmniejszyła się. Większa własność przeważnie uruchamia swe majątki; gorzej przedstawia się sprawa majątków opuszczonych przez właścicieli podczas inwazji oraz objektów mniejszej własności, zwłaszcza tych gospodarstw, które zostały opuszczone przez właścicieli z powodu wyjazdu do Rosji.

Rolnictwo oraz nadzwyczaj ważny dla Woj. Lubelskiego przemysł cukrowniczy są wskutek wojny i ostatniej inwazji bolszewickiej zrujnowane.

Celem okazywania pomocy gospodarczej rolnikom winny powstać organizacje handlowe przy pomocy i pod opieką rządu.

Przy wykonaniu reformy rolnej w stosunku do majątków państwowych p. p. Starostowie winni mieć na uwadze przedewszystkiem dobro kultury rolnej.

Do rozwoju rolnictwa na terenie Województwa powinny przyczynić się Samorządy przez wykonanie całego szeregu prac w tej dziedzinie.

Do klęsk rolnictwa, wymienionych powyżej, przyłączyły się choroby zakaźne bydła, które wybuchły w poszczególnych punktach Województwa. Powoli wygasa epidemja księgosuszu, który wybuchł w powiatach: Sokołowskim, Łukowskim, Siedleckim, Radzyńskim, Węgrowskim, Hrubieszowskim i Włodawskim na skutek przywleczenia go przez wojska bolszewickie. Walka z nim utrudniona jest znacznie brakiem lekarzy. Nie odpowiadają też zadaniu kordony wojskowe, które bardzo często są przyczyną epidemji, zawlekając ją z miejscowości zarażonych do powiatów jeszcze nie nawiedzonych przez księgosusz, oraz popełniają nadużycia.

IV. Województwo Lubelskie, o charakterze przeważnie rolniczym posiada przemysł bardzo lichy. Wojna zniszczyła istniejącą nieznaczną ilość fabryk, przemysł domowy i rękodzielnictwo. Obecnie istnieją w nieznacznej ilości browary, tartaki, młyny, cegielnie, garbarnie i mydlarnie (pow. Siedlecki, Garwoliński i Janowski). Odlewnie żelazne (pow. Węgrowski), gorzelnie (pow. Hrubieszowski i Biłgorajski), papiernie (pow. Krasnostawski). W powiecie Biłgorajskim istnieje również przemysł sitarski.

Handel zamienił się dzięki demoralizacji powojennej społeczeństwa w paskarstwo. Sprzyjały temu upadek targów i jarmarków oraz kredytów.

Do uruchomienia przemysłu przyczyniłaby się znakomicie odbudowa miasteczek i osad, w których zwykleześrodkowuje się rękodzielnictwo i drobny przemysł.

V. Budowa gmachów oraz naprawa i budowa dróg posuwa się bardzo powoli. Przeszkodziła bowiem należytemu prowadzeniu robót publicznych inwazja bolszewicka. Obecnie zaś stoi na przeszkodzie brak środków finansowych. Wydziały drogowe w powiatach otaczają opieką przeważnie drogi bite, drogi zaś niebite, pozostają bez wszelkiej fachowej opieki, znajdując się pod nadzorem wójtów.

Odbudowa kraju idzie powoli naprzód. Jedynie w niektórych powiatach północnych odbudowa zniszczonych wsi jest prawie zakończona, na skutek obfitości materjału drzewnego. Wogóle odbudowa wsi znajduje się o wiele w lepszem położeniu niż miast, ponieważ wsie przeważnie odbudowują się same.

Powodem tego stanu odbudowy jest brak drzewa oraz pomocy pieniężnej. Przyczyny tego tkwią też w błędnej organizacji Działu Odbudowy Min. Robót Publ. oraz u wadliwości ustawy o rozdawnictwie drzewa.

Odbudowa gmachów państwowych jest przeprowadzana przez Dyrekcję planowo i wskutek wielkich kosztów i ograniczenia funduszów musi być przeprowadzoną powoli.

VI. Stan sanitarny Województwa w ogólności jest niezadawalniający: panują dur plamisty i powrotny, czerwonka, malarja i szkarlatyna; stan ten jest spowodowany opłakanymi warunkami mieszkaniowymi i sanitarnymi. W ostatnich tygodniach zjawiła się ospa w powiatach Lubartowskim, Janowskim, Puławskim, Radzyńskim, Włodawskim, Hrubieszowskim i Chełmskim. Odpowiednie środki przedsięwzięto.

Władze samorządowe nie okazują dotąd żadnej prawie inicjatywy w kierunku ulepszenia stanu sanitarnego miast, osad i wsi. Urzędy i inspekcje mieszkaniowe odbiegły od swych właściwych zadań, ograniczając swoją działalność do dostarczania mieszkań. Inspekcja farmaceutyczna rozciąga kontrolę nad aptekami i składami aptecznymi.

VII. W pracy samorządowej bierze udział przeważnie ludność wiejska i mieszczaństwo, natomiast odczuwa się brak współpracy ziemiaństwa i inteligencji oraz udziału przedstawicieli przemysłu.

Samorząd miejski Województwa Lubelskiego jak wszędzie, przeżywa kryzys finansowy oraz wykazuje przeważnie zupełną bezczynność.

Rady i Urzędy gminne funkcjonują zadawalniająco i są przeciążone nadmierną pracą.

Praca Sejmików rozwija się pomyślnie. Utrzymują one gimnazja, szpitale, przytułki i ochronki; pozostają w ścisłym kontakcie z powiatowemi władzami administracyjnemi; ujawniają znaczną inicjatywę w uprzemysłowianiu kraju, zakładając drukarnie, torfiarnie, stolarnie, cegielnie i t. p.

VIII. Szkolnictwo powszechne na terenie Województwa znajduje się ciągle w stadjum organizacyjnem i dlatego posiada wiele niedomagań, przyczyniła się do takiego stanu rzeczy również inwazja bolszewicka.

Urzędy konserwatorskie w Lublinie i Siedlcach w chwili obecnej dopiero rozpoczynają swą działalność.

Należytej organizacji Urzędów starościńskich stoi na przeszkodzie brak dostatecznej ilości wykwalifikowanych urzędników, który jest wynikiem porzucania służby państwowej przez lepsze siły fachowe, na skutek niedostatecznego zabezpieczenia bytu materjalnego pracowników państwowych.

W obszernej i rzeczowej dyskusji, która się wywiązała po wysłuchaniu sprawozdań i referatów, omawiano sposoby zaradzenia potrzebom powiatów, sformułowanych w szeregu postulatów, wysuniętych w poszczególnych dziedzinach administracji.

Dzięki możności głębszego zastanowienia się nad istotnemi potrzebami powiatów — Zjazd będzie miał wielkie znaczenie dla polepszenia w najbliższej przyszłości stanu ekonomicznego oraz warunków społecznych Województwa.

Okazało się wyrażnie, że organizacja Urzędów Starościńskich postąpiła od r. 1919 znacznie.

Wytknięcie usterek funkcjonowania oraz wskazanie przez przedstawicieli Urzędu Wojewódzkiego środków zaradczych, daję nadzieję dalszego polepszenia się stanu sprawności Urzędów administracyjnych Województwa Lubelskiego.

14.

## Lubelska Rada Wojewódzka.

Dnia 17 stycznia b. r. odbyło się w Lublinie w sali posiedzeń Rady Miejskiej uroczyste otwarcie Lubelskiej Rady Wojewódzkiej, której obrady trwały przez cztery dni następne do 21 stycznia włącznie. Sprawozdanie z przebiegu obrad zamieszczone będzie w następnym numerze „Dziennika Urz. Woj. Lub.“ Wygłoszone referaty wydane zostaną w osobnym dodatku.

15.

## Zjazdy Referentów Rolnych Urzędów Starościńskich w Urzędzie Wojewódzkim.

W dniu 28 i 29 grudnia odbył się w gmachu Urzędu Wojewódzkiego Zjazd Powiatowych Referentów Rolnych Województwa Lubelskiego, w obecności Pana Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych. Celem zjazdu było udzielenie wskazówek referentom rolnym, dotyczących sprawy przekazania Zarządu majątków Państwowych na terenie Województwa Lubelskiego Urzędowi Wojewódzkiemu na terenie powiatów właściwym referatom rolnym. Po zagajeniu zebrania przez Pana Wojewodę przemówił Pan Minister Rolnictwa wyjaśniając poważne zadania, jakie wypływają z przekazania Zarządu Dóbr Państwowych urzędom starościńskim, oraz doniosłość właściwego sprawowania Zarządu nad majątkami państwowemi, polegającego na uchronieniu dobra państwowego od zniszczenia. W tym celu winni referenci rolni dokładnie poznać znajdujące się w powiecie objekty państwowe i przedłożyć na następnym zjeździe, który się odbędzie dnia 22 stycznia, opinje swoje co do dalszych losów poszczególnych majątków. Majątki państwowe po zaspokojeniu potrzeb w ziemi instytucji państwowych komunalnych i społecznych winny być przekazane Urzędom Ziemskim na parcelację. W tych majątkach, w których lokalne warunki wymagać będą prowadzenia gospodarstwa folwarcznego, zostanie dokonane odpowiednie wyłączenie i folwarki takie będą oddawane w wieloletnią dzierżawę oraz instytucjom społeczno-rolniczym, związkom komunalnym i innym osobom prywatnym.

Inne drobne objekty np. popówki po uwzględnieniu potrzeb parafjalnych uregulowaniu służbowości i t. p. jaknajprędzej zostaną przekazane Urzędom Ziemskim na parcelację. Do czasu uregulowania i wyjaśnienia potrzeb parafjalnych, oddane zostaną popówki w dzierżawę. Wszystkie objekty nie przekazane Urzędom Ziemskim, należy niezwłocznie wydzierżawić.

Do obowiązków referenta należy uregulowanie uprzednie serwitutów w majątkach, które mają być przekazane dla celów parcelacyjnych. W majątkach przekazywanych na parcelację, należy wyłączyć tereny zdatne pod urządzenie gospodarstw rybnych, tereny eksploatacyjne (torf), również tereny-nieużytki przydatne jedynie pod zalesienie. Rząd projektuje, aby w każdym powiecie powstały dwie szkoły rolnicze jedna męska i jedna żeńska. Tereny pod szkoły wybiera Komisja Sejmowo-rządowa celem przekazania tychże Sejmikom dla organizacji szkół.

Znajdujące się we wsi t. zw. pustki winny być zużytkowane dla celów kulturalnych gminnych. Referenci mają przeto obowiązek porozumieć się z gminami, aby przeznaczyć te grunty pod budowę pomieszczeń gminnych, szkół, domów ludowych i t. p.

Majątki lub wyłączenia w których prowadzenie gospodarstwa folwarcznego uznane zostanie za celowe, winny być wydzierżawiane fachowym rolnikom, w pierwszym rzędzie jednak Sejmikom dla zorganizowania wzorowych gospodarstw oraz kooperatywom wytwórczym, związkom i t. p.

W zakończeniu pierwszego dnia obrad zabrał głos Pan Minister podkreślając głębokie znaczenie reformy rolnej; referenci winni energicznie współdziałać z Urzędami Ziemskiemi, celem prawidłowego dokonania reformy; stać oni winni na stanowisku bezstronnym jedynie mając na uwadze dobro kultury rolnej. Tegoż dnia wieczorem Pan Minister przyjął przedstawicieli miejscowych organizacji rolniczych. Drugi dzień zjazdu wypełniły sprawy związane z zakresem działalności referentów powiatowych. Referował sprawę Naczelnik Departamentu, podkreślając konieczność zaznajomienia się referentów z wszelkiemi przejawami życia rolniczego na terenie powiatu; przedewszystkiem niezbędne jest nawiązanie ścisłego kontaktu z organizacjami rolniczemi istniejącemi, oraz współdziałanie w powstaniu nowych; dopomaganie rozwojowi instytucji handlowych, które winny podjąć prócz starań około zaopatrzenia powiatu w zboże siewne i t. p. przystąpienie do wykonania zarządzeń Władz Centralnych w sprawie majątków państwowych, zaznajomienie się z potrzebami przemysłu rolnego.

Sprawę pomocy rolnej i rachunkowości referenta inspekcyjnego przedstawił p. inspektor Laube. W końcu wygłosił referat inspektor hodowlany pan Czarnowski w sprawie najbliższych zadań w dziedzinie hodowli.

W dniu 29 i 30 stycznia odbył się powtórny zjazd referentów rolnych w sprawie przeznaczenia majątków państwowych na cele parcelacyjne z wyłączeniem ośrodków gospodarczych oraz powierzchni niezbędnych na potrzeby szkolnictwa, parafjalne i inne. Materjały przedłożone na zjeździe przez powiatowych referentów rolnych zostały przez Urząd Wojewódzki opracowane i przesłane do Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

16.

## Wejście w życie uchwalonej przez Sejm Ustawy z dnia 29 października 1920 r. o spółdzielniach.

L. 41/Pr./1.

W myśl okólnika Nr. 413 Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 28 grudnia 1920 r. L. B. S. 3099 z dniem 1 stycznia 1921 roku weszła w życie uchwalona przez Sejm Ustawa z dnia 29 październi-

ka 1920 r. o spółdzielniach (Dz. Ust. R. P. Nr. 111/20, poz. 733).

Wobec powyższego urzędy administracyjne I instancji od dnia 1 stycznia 1921 r. zaprzestały przyjmowania podań o zatwierdzenie statutów stowarzyszeń spożywczych, kierując petentów do Sądu Rejestrowego przy Sądzie Okręgowym.

17.

**Zarezerwowanie majątków państwowych na cele oświaty rolniczej.**

L. 323/VI/1.

Zgodnie z art. 4-tym Ustawy Sejmowej z dnia 9 lipca 1920 r. w każdym poszczególnym powiecie założone być mają conajmniej dwie publiczne ludowe szkoły rolnicze męska i żeńska, przytem pożądane jest założenie fermy powiatowej, oraz pola doświadczalnego.

Warunki, którym odpowiadać winny folwarki donacyjne, przeznaczone na cele kulturalno-oświatowe, są następujące:

1) Gleby powinny być typowe dla powiatu, a przynajmniej dla znaczniejszych terenów tegoż powiatu. Gleba na przestrzeni około 10 włók powinna przedstawiać możliwie jednolity typ. Teren nie powinien być silnie falisty i utrudniający wybór rolnych terenów pod pólka doświadczalne.

2) Przestrzeń folwarku powinna być nie mniejsza 10 włók.

3) Folwark znajdować się winien w dogodnych warunkach komunikacyjnych w bliskości stacji kolejowej, szosy, pożądanem jest, by folwarki znajdowały się w pobliżu miast i miasteczek. Zwracać należy uwagę na odległość od cegielni lub pokładów gliny.

4) Folwark w miarę możności posiadać winien budynki folwarczne i domy mieszkalne w jaknajlepszym stanie.

Uwzględniać należy folwarki posiadające liczne zabudowania gospodarcze, obszerne domy mieszkalne i ogrody.

5) Uwzględniać należy stan kultury folwarku, ilość obsiewów, dając pierwszeństwo folwarkom dobrze zagospodarowanym.

6) Dla każdego powiatu zarezerwować należy od 3—4 folwarków na cele kulturalno-rolnicze, odpowiadających mniejwięcej powyżej wymienionym warunkom, śród których ostatecznego wyboru dokona specjalna Komisja Ministerstwa Rolnictwa.

Urząd Wojewódzki zarządził okólnikiem Nr. 22 z dn. 23 stycznia spis takich majątków.

18.

**Wysyłka plebiscytowców na Górny Śląsk.**

L. 423/Pr./1.

Celem umożliwienia wszystkim zarejestrowanym plebiscytowcom wyjazdu na Górny Śląsk na głosowanie plebiscytowe, jest rzeczą konieczną, wspomagać wydatnie komitety plebiscytowe i popierać:

1) akcję zmierzającą do wywarcia wpływu na pracodawców, ażeby ci pracownikom swoim uprawnionym do głosowania plebiscytowego i wyjeżdżającym na głosowanie przez czas ich nieobecności wypłacali pełny zarobek i zapewnili im dalsze zatrudnienie po powrocie z Górnego Śląska;

2) akcję opieki nad dziećmi plebiscytowców w wypadkach, gdy oboje rodzice wyjadą na głosowanie (umieszczenie na ten czas dzieci w ochronkach lub innych specjalnie na ten cel zorganizowanych przytułkach);

3) akcję opieki nad domostwem wyjeżdżających na głosowanie plebiscytowców.

Transporty na Górny Śląsk odbędą się zbiorowo, a organizacją tychże zajmują się komitety plebiscytowe w Polsce mianowicie: a) na terenie b. Królestwa Kongresowego: **Komitet Zjednoczenia Górnego Śląska z Rzeczypospolitą Polską w Warszawie, Krakowskie-Przedmieście 60;** b) na terenie b. Dzielnicy pruskiej: **Komitet Obrony Śląska w Poznaniu, ul. Marcina 10;** c) na terenie Małopolski: **Towarzystwo Obrony Zachodnich Kresów Polski w Krakowie, ul. Retoryka 5** i d) na terenie przyznanej Polsce części Śląska Cieszyńskiego: **Górnośląski Komitet Plebiscytowy w Cieszynie.**

19.

**Banknoty zniszczone i fałszywe.**

L. 4/1—II.

Ministerstwo Skarbu wydało następujące przepisy o przyjmowaniu i wymianie zniszczonych i zatrzymywaniu fałszywych biletów Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej (banknotów markowych polskich):

§ 1. Polska Krajowa Kasa Pożyczkowa i jej oddziały przyjmują przy wpłatach i do wymiany na inne, wszystkie zaś kasy rządowe przyjmują przy wpłatach, bez żadnych potrąceń i ograniczeń zniszczone bilety Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej, czyniące zadość następującym warunkom:

a) posiadające więcej jak połowę powierzchni papieru banknotowego.

b) posiadające wszystkie numery, względnie serję i numer i conajmniej jeden z podpisów. Bilety zniszczone, na których poszczególne cyfry numeru są zatarte wskutek normalnego zużycia, względnie środkowe cyfry numeru (przy banknotach okupacyjnych, posiadających jeden numer na środku) wykruszone wskutek składania przez pół i sklejania zniszczonych banknotów, należy uważać jako posiadające te numery,

c) bilety sklejone nie mogą składać się z części różnych biletów.

§ 2. W wypadkach wątpliwych decyduje o wymianie biletów zniszczonych Naczelna Dyrekcja Polskiej Kasy Krajowej Pożyczkowej na wniosek Skarbnika Głównego lub jego zastępcy, po zasięgnięciu w razie podejrzenia, sfałszowania lub podrobienia przedstawionych biletów, albo jakichkolwiek oszukańczych z niemi manipulacji, opinji Państwowych Zakładów Graficznych.

§ 3. Bilety nieodpowiadające powyżej wskazanym przepisom, mogą być wymienione tytułem wyjątku, w wypadkach zniszczenia przez żywioły w pożarze i powodzi, oraz skutkiem działań wojennych

według uznania Naczelnej Dyrekcji Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej, Poszkodowani obowiązani są wtedy złożyć zaświadczenie odnośnych władz administracyjnych o przeprowadzeniu dochodzenia i ustaleniu przyczyny i okoliczności zniszczenia.

§ 4. W razie zgłoszenia w jakiejkolwiek kasie rządowej lub samorządowej oraz w instytucji kredytowej biletu sfałszowanego lub podrobionego, lub biletu co do którego zachodzi podejrzenie podrobienia lub sfałszowania należy przedstawić bilet zatrzymać i o zatrzymaniu sporządzić w 4-ch egzemplarzach protokół, który winien zawierać:

a) opis okoliczności zatrzymania,

b) imię i nazwisko i miejsce zamieszkania osoby, której bilet zatrzymano,

c) opis biletu zatrzymanego, wysokość odcinka, data emisji, oznaczenie serji i numeru,

d) imiona, nazwiska i miejsca zamieszkania ewentualnych świadków zatrzymania,

e) oświadczenie osoby, której bilet zatrzymano, co do źródła z którego zatrzymany bilet otrzymała,

f) podpisy zatrzymującego urzędnika, oraz osób, wymienionych w punktach b) i d),

Jeden egzemplarz protokułu należy wydać osobie, której bilet zatrzymano, jeden egzemplarz pozostawić w aktach, jeden egzemplarz odesłać miejscowej Władzy policyjno-śledczej i jeden egzemplarz wraz z zatrzymanym biletem odesłać do najbliższego oddziału Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej.

Okólnik z dnia 18 czerwca 1919 r. w przedmiocie fałszywych biletów Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 16 z r. 1919 poz. 224 i „Monitor Polski“ Nr. 140 z dnia 26/VI 1919 r.) został uchylony.

20.

## Podwyższenie ceny nafty od 30/XII r. u.

L. 209/V/1.

Od dnia 30/XII r. u. obowiązuje cena nafty (wraz z podatkiem komunalnym) mk. 1381 fen. 20 za 100 klg. nafty loco stacja kolei normalnej. Dodatek dla detalisty wynosi mk. 160—na 100 klg. nafty.

21.

## Podwyższenie ceny cukru od d. 1 stycznia 1921 r.

L. 2744/V/1.

Zgodnie z uchwałą Komitetu Ekonomicznego Ministrów z dnia 15 grudnia 1920 r. Ministerstwo Skarbu oznaczyło cenę sprzedaży dla spożywców 1 kg. cukru kryształu na Mk. 65, 1 kg. mączki żółtej i cukru surowego na Mk. 57.20, cukru przemysłowego na Mk. 146.25 za 1 kg.

Podwyżki te obowiązują od 1 stycznia 1921 r. Dotychczasowe prowizje pozostają bez zmiany.

Wymienione podwyżki dotyczą wszelkich zapasów cukru, znajdujących się w dniu 1 stycznia 1921 roku w składach hurtowników, w powiatowych magazynach aprowizacyjnych i w magazynach Agencji Handlowych P. U. Z. A. P. P. Przypadająca od zapasów cukru należność winna być bezzwłocznie wpłacona do właściwej Kasy Skarbowej, w przeciwnym bowiem razie będzie ściągnięta w drodze przymusowej.

22.

## Kursy szczepienia surowicą.

L. 70/VI/2.

Kurs szczepienia surowicą przeciwróżycową, który odbył się w grudniu u. r. w Instytucie Naukowym Gospodarstwa Wiejskiego w Puławach nie został przez Sejmiki dość licznie obesłany przeto odbędzie się ponownie w Puławach dnia 21 lutego b. r.

Zgłoszenia kandydatów na kurs należy przesłać wprost do Puław do dnia 10 lutego b. r.

23.

## Targ Poznański.

W czasie od 28 maja do 5 czerwca 1921 roku odbędzie się w Poznaniu „Targ Poznański“ (wystawa wzorów Przemysłu).

Jest to pierwszy targ w wskrzeszonej Rzeczypospolitej Polskiej urządzony na wzór jarmarku w Lipsku, Frankfurcie, Lyonie, Tryeście etc.

Targ Poznański daje najlepszą sposobność do zapoznania się z szerokiemi kołami przemysłowo handlowemi i przedewszystkiem wytworami naszego młodego przemysłu.

Przez zaznajomienie wytwórcy z kupcem i przez uwidocznienie wzorów, stworzy Targ Poznański ścisłą łączność pomiędzy przemysłowcem i kupcem, daje zatem obu stronom największe korzyści.

Bliższe wiadomości, dotyczące „Targu Poznańskiego“ otrzymać można w Departamencie Przemysłowym Urzędu Wojewódzkiego (Powiatowa Nr. 9).

24.

## Koncesje na przedsiębiorstwa komunikacji samochodowej na drogach publicznych.

L. 413/II/1.

Na sesji Międzyministerjalnej dnia 3 go czerwca 1919 r. przyznano Ministerstwu Robót Publicznych upoważnienie udzielenia koncesji na uruchomienie i prowadzenie przedsiębiorstw osobowej i towarowej komunikacji samochodowej na drogach publicznych.

Obecnie po utworzeniu Okręgowych Dyrekcji Robót Publicznych, Ministerstwo Robót Publicznych, zarządzeniem r. 21448, IV/1—2040 przekazało tymże Dyrekcjom udzielanie tychże koncesji na przedsiębiorstwa komunikacji samochodowej z zachowaniem całej prowizoryczności charakteru tych koncesji.

Przy udzielaniu koncesji obowiązują ściśle następujące uwagi:

1) Koncesje mogą być udzielane tylko na podstawie należycie ostemplowanych podań patentów wniesionych do Okręgowych Dyrekcji Robót Publicznych przez Starostwo względnie Magistrat Miasta wyłączonego z powiatu, w obrębie którego znajduje się siedziba przedsiębiorstwa. Starostwo względnie Magistrat zaopatrywać winno podanie opinją o osobie petenta i celowości przedsiębiorstwa.

2) Przy podaniach zbiorowych należy żądać od petentów pisemnego wskazania osoby, przez nich upoważnionej, na imię której koncesja ma być wy-

daną i która jest wobec władz za przestrzeganie przepisów odpowiedzialna.

3) W podaniach winna być wskazana dokładnie projektowana linja komunikacyjna, zamierzana ilość dziennych kursów i typ samochodów.

4) W podaniach ma być podany ciężar samochodów, najwyższy ciężar jaki będzie przewożony oraz opinja Inżynierów drogowych o stanie dróg i wytrzymałości mostów w stosunku do użyć się mającego obciążonego samochodami.

5) Koncesje mogą być wydawane tylko na okres czasu najwyżej do 1-go stycznia 1922 r. i na imię tych osób które przyjęły na siebie odpowiedzialność za należyte wykonywanie przedsiębiorstwa. Odstępowanie upoważnienia osobom trzecim jest bezwarunkowo wzbronione.

6) Przy podaniu należy w celu zatwierdzenia zażądać od koncesjonarjusza przedłożenia taryfy dla przewozu osób i ładunków oraz rozkładu jazdy, zaopinjowanych przez miejscowe władze pocztowe.

7) Dozór nad uruchomionym przedsiębiorstwem i ścisłem stosowaniem się jego do przepisów upoważnienia i przepisów samochodowych należy do organów administracyjnych i drogowych I, i II instancji.

8) Od orzeczeń Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych wydanych w sprawach upoważnień ruchu samochodowego, przysługuje stronom prawo odwoływania się do Ministerstwa Robót Publicznych, które rozstrzyga te sprawy ostatecznie jako najwyższa instancja.

Podania, zaopatrzone we wszystkie wymagane załączniki należy wnosić do Urzędów Starościńskich, które przedstawią je Okr. Dyrekcji Rob. Publicznych.

Podania o zezwolenie na uruchomienie i prowadzenie przedsiębiorstw samochodowych na drogach publicznych, przez dwa lub więcej Województw zostaną skierowane do tej Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych w obrębie której znajduje się siedziba przedsiębiorstwa. Do podania takiego należy dołączyć wszystkie w powyżej zamierzonych wymogach załączniki i opinje, aby Dyrekcja dodatkowo ich żądać nie potrzebowała od Starostw względnie Magistratów.

Ruch samochodów przedsiębiorstwa komunikacji samochodowej, nieposiadającego koncesji od Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych jest bezwarunkowo wzbroniony.

## Ogłoszenia o rejestracji Stowarzyszeń.

25.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Lubelskiego z dnia 23 grudnia 1920 r. Nr. 3462/2 B. S. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i zw. pod Nr. 7 stowarzyszenie pod nazwą „Mizrachi“ w Lublinie.

26.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Lubelskiego z dnia 31 grudnia 1920 r. Nr. B. S. 2529 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków Nr. 11 stowarzyszenie pod nazwą: „Towarzystwo Straży Ogniowej Ochotniczej w Lubartowie“.

27.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Lubelskiego z dnia 31 grudnia 1920 r. Nr. B. S. 2344 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków Nr. 9 stowarzyszenie p. n. „Towarzystwo Straży Ogniowej Ochotniczej w Żelechowie pow. Garwolińskiego“.

28.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Lubelskiego z dnia 31 grudnia 1920 r. Nr. B. S. 2954 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i zw. Nr. 8 stowarzyszenie p. n. „Towarzystwo Straży Ogniowej Ochotniczej w Krasnymstawie“.

29.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Lubelskiego z dnia 31 grudnia 1920 r. Nr. B. S. 4659 wciągnięto do rejestru Stowarzyszeń i Związków Nr. 10 Stowarzyszenie pod nazwą: „Towarzystwo Straży Ogniowej Ochotniczej we wsi Włostowicach pow. Puławskiego“.

30.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Lubelskiego z dnia 31 grudnia 1920 r. Nr. B. S. 1838 wciągnięto do rejestru Stowarzyszeń i Związków Nr. 12 Stowarzyszenie pod nazwą: „Towarzystwo Straży Ogniowej Ochotniczej w Kamionce pow. Lubartowskiego“.

31.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Lubelskiego z dnia 31 grudnia 1920 r. Nr. B. S. 2021 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków Nr. 13 stowarzyszenie p. n.: „Hachnusas-Orchim“ (dom noclegowy) w Lublinie“.

32.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Lubelskiego z dnia 14 stycznia 1921 r. Nr. B. S. 92/1, wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 1 stowarzyszenie pod nazwą „Mieszczański Związek Pracy Narodowej w Lublinie“.

33.

## Zmiany i uzupełnienia w składzie osobowym Urzędu Wojewódzkiego w Lublinie (zobacz Dziennik Urzędowy Województwa Lubelskiego Nr. 6 z r. 1920 poz. 127).

Nowo mianowani:

**Depart. Prezydjalny (I).**

P. o. urzędnika VI st. płacy—Słomiński Michał.

**Depart. Administr. (II).**

Oddział Kancelar.—Terajewicz Bronisław — XI st. płacy.

Oddział Kancel.—Komarnicki Józef—nieetatowy.

**Depart. Aprowizac. (V).**

Oddział Kancel.—Józefacka Marja—XI st. płacy.

„ Statystyczny — Strassówna Władysława —XII st. płacy.

### Depart. Rolnictwa.

Kraszewski Wacław—Inspek. majątków państw. —VI st. płacy.
Wenke Otto—Inż. meljoracyjny — VII st. płacy.
Metyk Włodzimierz—p. o. urz. VIII st. pł.
Swaryczewski Jan „ „ „ „
Warakomski Stanisław „ „ „ st. technik meljoracyjny.
Ułyda Jan „ „ IX st. pł. kierownik kanc.
Trepka Władysław p. o. urz. IX st. pł.
Iwankiewicz Aleksandra p. o. urz. XI st. płacy
Oddz. Statystyczny.

### Kancelarja Główna.

Oddział prezyd.—Mandrykówna Helena,
„ III Zawortka Franciszek p. o. X st. pł.
Biuro podawcze—Łuczyński Leopold „ X „
Eksp. wspólna—Radomski Henryk „ XI „
„ „ Kapica Stanisław „ XI „
„ „ Jeziorowska Zofja „ XI „
Ekonomat — Ułydowa Klotylda „ XII „
Oddz. kanc. X Jaworowski Tadeusz „ XI „

Zwolnienia:

### Depart. Aprowizac. V.

Raniowski Wojciech p. o. urz. VIII st. płacy
Wyszyński Feliks „ „ „
Jezierska Marta „ XI „

### Depart. Rolnictwa VI.

Kostecka Łucja p. o. urz. XI. st. płacy
Łukaszewiczówna Marja p. o. urz. XI st. płacy

### Kancelarja Główna.

Rudnicki Kazimierz p. o. urz. X st. płacy
Wracławek Adolf „ „ „
Taczalski Witold „ „ „
Sochacka Janina „ „ „
Eljaszewiczowa Alfreda—maszynistka.

34.

### Konkurs na posadę lekarza Sądowego w Lublinie.

Wojewódzki Urząd Zdrowia w Lublinie ogłasza konkurs na posadę **lekarza sądowego** w m. Lublinie, do której przywiązane są pobory urzędnika państwowego VI-ego stopnia służbowego.

Stanowisko lekarza Sądowego objąć może jedynie obywatel Państwa polskiego, posiadający dyplom lekarski jednego z Uniwersytetów Krajowych lub dyplom zagraniczny w Państwie polskiem nostryfikowany.

Wymagana jest znajomość teoretyczna i praktyczna medycyny sądowej. W braku kandydatów, wymaganiu temu odpowiadających, przewiduje się możliwość wysłania kandydata na studja specjalne w zakresie medycyny sądowej.

Przed dniem 15 lutego 1921 roku kandydaci złożyć winni w Wojewódzkim Urzędzie Zdrowia w Lublinie (ul. Kapucyńska Nr. 1) podanie, opłacone stemplem w ilości 10 mk. i po 2 mk. od każdego załącznika, oraz dokumenty następujące:

1) metrykę urodzenia,

2) dowód nieograniczonego posiadania praw obywatelskich oraz zawodowych,

3) dyplom lekarski lub jego uwierzytelniony odpis,

4) krótkie curriculum vitae, zwłaszcza z uwzględnieniem pracy zawodowej,

5) świadectwo odbycia studjów specjalnych w zakresie medycyny sądowej lub zobowiązanie do odbycia tych studjów w miejscu i czasie przez Ministerstwo Zdrowia Publicznego wskazanych.

## C.

## OGŁOSZENIA:

### WYKAZ

**znalezionych rzeczy przez Policję Kolei Państw. i przechowanych w magazynie K. P. P. na st. Lublin.**

Dnia 27/IX 1920 r. st. Lublin: Walizka drewniana w niej gorset i bluza męska.

Dnia 24/XI, 1920 r. st. Rejowiec: Koc, prześcieradło, sukienka, 5 sukienek dziecin. w jaśki, bielizna damska, męska i dziecinna używana, 3 bluzki damskie, produkty żywnościowe mała ilość, 2 miski emaljowane.

Dnia 9/XII, 1920 r. st. Lublin: Walizka i koc.

Dnia 15/XII, 1920 r. st. Lublin: Kapelusz damski i męski, 4 ładownice, wiadro, 2 pary kamaszy starych, walizka płócienna, brzytwa i łyżka żelazna.

Dnia 16/XII, 1920 r. st. Lublin: Walizka płócienna wagi 50 w.

Dnia 19/XII, 1920 r. st. Rejowiec: Koszyk z rzeczami.

Dnia 22/XII, 1920 r. st. Lublin: Palto damskie, płaszcz letni, 2 koce, walizka żółta wagi 35 f. plecak napełniony wagi 13 f. pakunek zawinięty w brezent opasany 2 paskami wagi 46 f. walizka ręczna skórzana żółta wagi 6 f.

---

### WYKAZ

**a) mieszkańców pow. Łukowskiego, którzy utracili dokumenty osobiste:**

1) Nusyn Wajnszykier z Łukowa zgubił dowód osobisty wydany przez Magistrat w r. 1919.

2) Moszko Grinbaum z Łukowa zgubił kartę powołania wydaną przez P. K. U. w Łukowie i świadectwo na konia wydane przez Magistrat w Lubartowie.

3) Wojciech Mruz Kamionka zgubił świadectwo na klacz maści kasztanowatej, ślepej na lewe oko, łysej, lat 8, wydane przez Urząd gminny w Tuchowiczu.

4) Jan Kisiarek wsi Juljanów zgubił świadectwo na konia maści karo-gniadej lat 4 wydane w Staninie przez gminę.

5) Aleksander Sokół zgubił świadectwo na konia maści kasztanowatej, kwiatek na łbie i tylne nogi białe po pęciny lat 9 wydane przez Urząd gminy Masłów na imię Jana Wróbla.

6) Srul Dębowicz z Łukowa pisarz w młynie zgubił paszport niemiecki wydany w dniu 18/X 1916 r. przez władze niemieckie.

7) Chaim Srul Gelernter z Łukowa zgubił dowód osobisty wydany w Magistracie Łukowskim.

8) Łaja Dwojra Szragier zgubiła dowód osobisty wydany przez m. Stoczek.

9) Sala Lemberg z Łukowa zgubiła paszport wydany przez okupantów.

10) Abram Icek Bomfeld z Kocka zgubił w listopadzie r. b. dowód osobisty wydany przez Magistrat Kocka z dnia 7/IX r. b. za Nr. 251.

11) Anna Strusek ze Zimnej Wody zgubiła paszport wydany przez okupantów.

12) Dyna Krusa Dąb z Łukowa zgubiła paszport wydany przez okupantów.

13) Ele Jankiel Rabiner Jon-dokument okupacyjny zgubiony.

14) Józef Bytniewski z Mysłowa zgubił paszport niemiecki.

15) Wanda Jurkowska z Łukowa zgubiła paszport wydany przez okupantów.

16) Józef Hut ze Skrzyszewa gm. Gołąbki zgubił paszport wydany przez okupantów.

**b) mieszkańców pow. Biłgorajskiego, którzy zgubili dowody osobiste, wydane przez Starostwo Biłgorajskie.**

1) Glanc Fajga z Biłgoraja zgubiła dowód osobisty z dn. 23/IV 1919 r. Nr. 1193.

2) Matczyński Marek z Chmielka gm. Łukowa zgubił dowód osobisty z dn. 28/7 1920 r. Nr. 341.

3) Michalewska Aleksandra gminy Zemborzyce pow. Lublin zgubiła dowód osobisty z dn. 27/7 1919 r. Nr. 3423.

4) Konstanty Krywcow m. Ostróg gub. Wołyńskiej zgubił dowód osobisty z roku 1920.

5) Pancerman Michel z Biłgoraja zgubił dowód osobisty z dn. 13/4 1920 r. Nr. 1528.

6) Jan Drycha z Krzeszowa skradziono kartę na broń z dn. 29/4 1920 r. Nr. 211—1426/III.

7) Kalasiewicz Marjan z Biłgoraja zgubił dowód osobisty z dn. 13/11 1919 r. Nr. 4411.

8) Torem Łaja z Biłgoraja zgubiła zaświadczenie z dn. 10/4 1920 r. Nr. 459.

9) Kazimierz Drozdowski wieś Przymiarki gm. Księżopol zgubił dowód osobisty z dn. 13/12 1920 r. Nr. 2501.

10) Kantor Arja Jankiel z Biłgoraja skradziono książkę odroczenia wydaną przez P. K. U. w Zamościu z dn. 28/4 1920 roku.

11) Mateja Josef Gótecko Stare gm. Aleksandrów zgubił kartę odroczenia wydaną przez P. K. U. w Zamościu z dn. 8/7 1920 r. Nr. 26.

12) Grymberg Józef z Józefowa gm. Aleksandrów zgubił kartę odroczenia wyd. przez P. K. U. w Zamościu z dnia 27/3 1920 r. Nr. 32.

13) Mazurek Szczepan ze wsi i gm. Aleksandrów zgubił kartę odroczenia wydaną przez P. K. U. w Zamościu z dn. 25/5 1920 r. Nr. 1896.

Powyższe dokumenty unieważnia się, a znalazcę takowych uprasza się o dostarczenie ich do najbliższego Posterunku Policji, celem odesłania do Biura Paszportowego Starostwa Biłgorajskiego.

---

**Urząd Starościński w Biłgoraju ogłasza:**

W nocy z dnia 7 na 8 stycznia 1921 r. przez niewykrytych dotychczas sprawców skradziono u niżej wymienionych mieszkańców wsi Olchowiec gm. Babice konie mianowicie:

1) u wdowy Marjanny Lenczuckiej klacz maści gniadej, lat 7 wartości 50,000 mk.

2) u Jana Matysiaka wałacha maści kasztanowatej, łysy, zadnia prawa noga do kolana biała, lewa wyżej pęciny biała na szyi z lewej strony wypalone cyfry, lat 10 wartości 38,000 mk.

3) u Daniła Dunaja klacz maści gniadej, na czole gwiazdka, lat 9 i wałacha maści gniadej, na czole gwiazdka, zadnia lewa pęcina biała, na prawe oko ślepy, lat 12, wartości 70,000 mk.

---

**Wójt gminy Serniki (pow. Lubartowski) ogłasza:**

Z powodu zniszczenia pożarem wszystkich aktów i dowodów urzędu gminy Serniki, pow. Lubartowskiego, proszone są wszystkie instytucje o nadsyłanie temuż urzędowi zawiadomień o niewykonanych sprawach oraz odpisów wszelkich dowodów, niezbędnych przy wznowieniu czynności.

---

Maciej Lipian z Gratowicy gm. Majdan Sopocki (pow. Biłgorajski) utracił tymczasowe świadectwo pożyczki państwowej krótkoterminowej za Nr. 286055.

Wójt Gminy Rokitno (pow. Konstantynowski) ogłasza: Mieszkaniec wsi Klonownica-Nowinki, gm. Rokitno Mikołaj Bilicz zgubił tymczasowy dowód osobisty wydany przez Wójta tejże gminy w dniu 22 kwietnia 1920 r. za Nr. 63.

---

Mieszkaniec miasta Parczewa Dr. Bronisław-Emiljan Krzymowski zgubił paszport wydany przez Magistrat m. Parczewa w dniu 14 Kwietnia 1919 r. Nr. 10.

---

Mieszkaniec wsi Tomaszowice gminy Jastków Tomasz Dalmata, zgubił legitymację wydaną przez Urząd gminy Jastków z dn. 2 października 1920 r. za L. 685.

---

Dnia 30/I 1921 r. o godz. 5 ¾ rano na stacji kolejowej Lublin, przy kasie biletowej zgubiono legitymację wydaną na imię Leona Łaguny Okręgowego Inspektora Ochrony Lasów przez Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państw. w 1919 r.

---

Zgubiono kartę pobytu za Nr. 287-284/c wydaną 28/XII 1920 r. przez Komisarza Rządu na m. Lublin na imię Tamary Goldfajn.

---

## Od Administracji.

Wskutek wiadomej podwyżki kosztów druku cena „Dziennika Urzędowego Województwa Lubelskiego" na rok 1921 podniesioną zostaje do 14 mk. za numer.

Administracja „Dziennika Urzędowego" uprasza przeto wszystkich P. P. Prenumeratorów „Dz. Urz.", którzy chcą nadal otrzymywać czasopismo o wpłacenie najdalej do 1 marca 1921 należytości na poczet prenumeraty — 140 mk. od egzemplarza do P. K. O. na konto Nr. 100. 200.

---

## Śląsk Górny

**PRASTARA ZIEMICA PIASTOWSKA,**

**oderwana przed wiekami od łona Macierzy,**

**dziś wróci Polsce dobrobyt i szczęście,**

**gdy wszyscy wytrwamy i wytężymy się**

**w ofiarnym i znojnym wysiłku,**

**aby ją zdobyć!**

---

## UWAGA

**Do numeru dzisiejszego dołączony jest dodatek z ogłoszeniem o wydzierżawieniu majątków państwowych.**

---

**Redakcję zakończono 1 lutego 1921 r.**

Druk. Państwowa w Lublinie.

# OGŁOSZENIE

## O WYDZIERŻAWIENIU MAJĄTKÓW PAŃSTWOWYCH.

L. 1167/VI.
1.

Lubelski Urząd Wojewódzki podaje do wiadomości, że w dniu 1 marca b. r. będą do wypuszczenia w dzierżawę następujące majątki państwowe:

W powiecie Siedleckim:

| | | | |
|---|---|---|---|
| Kąty Wiszniew | przestrzeni | 240 | mg. |
| Golice | „ | 320 | „ |
| Strzała | „ | 110 | „ |

W powiecie Sokołowskim:

Grudek przestrzeni 240 mg. (na 6 lat).

W powiecie Bialskim:

Wólka Zabłocka 360 mg. (na 6 lat).

W powiecie Konstantynowskim:

Droblin 350 mg. (na 6 lat).

Reflektanci winni złożyć oferty na dzierżawę wymienionych majątków w terminie do dnia 26 lutego r. b. w zapieczętowanych kopertach z nadpisem „Oferta na dzierżawę". Czynsz dzierżawny z morgi miary nowopolskiej winien być określony w kilogramach żyta. Reflektanci złożą w Urzędzie Wojewódzkim w gotówce vadium w kwocie równającej się połowie ofiarowanego rocznego czynszu rachując żyto po cenie kontyngentowej.

Bliższe warunki dzierżawne będą do przejrzenia w Urzędzie Wojewódzkim począwszy od dn. 16/II r. b. Majątki mogą być oglądane za zezwoleniem miejsc. Starosty.

Za Wojewodę Lubelskiego
*Ejchler m. p.*

Lublin, dnia 12 lutego 1921 r.